

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 458/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „Gudmark Group“ д.о.о. Шабац, чији је пуномоћник Живорад Икодиновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1052/25 од 03.04.2025. године, у седници одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1052/25 од 03.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1052/25 од 03.04.2025. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 3825/2024 од 16.01.2025. године у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 572.765,21 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом и то: на износ од 290.986,38 динара почев од 26.11.2010. године до исплате, на износ од 26.533,56 динара почев од 26.11.2020. године до исплате, на износ од 17.164,56 динара почев од 27.11.2010. године до исплате, на износ од 2.666,80 динара почев од 29.11.2010. године до исплате, на износ од 4.715,28 динара почев од 29.11.2010. године до исплате, на износ од 95.302,28 динара почев од 29.11.2010. године до исплате, на износ од 14.603,82 динара почев од 11.12.2010. године до исплате, на износ од 2.410,03 динара почев од 13.12.2010. године до исплате, на износ од 74.359,05 динара почев од 13.12.2020. године до исплате, на износ од 93.202,30 динара почев од 23.12.2010. године до исплате, на износ од 22.200,05 динара почев од 26.12.2010. године до исплате, на износ од 4.016,72 динара почев од 27.12.2010. године до исплате, на износ од 7.494,68 динара почев од 27.12.2010. године до исплате, као и износ од 361.733,76 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од 18.04.2013. године па до исплате и износ од 53.974,00 динара на име главног дуга и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошак парничног поступка у укупном износу од 198.425,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Према разлозима нижестепених судова, тужбени захтев је основан из разлога што се потраживање тужиоца према туженом заснива на обавези исплате износа који су већ утврђени правноснажном судском пресудом чија се правилност и законитост не може испитивати у овом поступку, а тужени је као контролни члан неограничено одговоран целокупном својом имовином за обавезе друштва након брисања друштва из Агенције за привредне регистре, у складу са одредбама чланова 62. став 5. и 548. став 4. Закона о привредним друштвима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног суда, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка учињену пред првостепеним судом не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова у истој или сличној чињенично правној ситуацији, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

У конкретном случају тужба је поднета 12.11.2020. године, а вредност предмета спора је 2.635.475,41 динара.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени

захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**